

a) Man har saavel i Nordsøen som i Skagerak og det nordlige Kattegat kunnet paavise, at Bestanden af store og middelstore Rødspætter har været stærkt nedadgaaende siden 1887. Dette er et Forhold, der taler meget stærkt for, at en Fredning af Fisken er nødvendig.

b) Ved de danske Mærkningsforsøg med Rødspætter i Kattegat er det paavist, at der i Løbet af det første Aar efter Udsættelsen indfangedes betydeligt over Halvdelen af det udsatte Antal Individuer. Endvidere er det godtgjort, at, naar man beregner Værdien af samtlige mærkede Fisk af ca. 25—28 cm. Længde ved Udsættelsen og hermed sammenholder Værdien af samtlige indfangede Fisk ved Indfangsten, saa er Værdien af de sidstnævnte Fisk større end Værdien af de førstnævnte. — Dette og hermed beslægtede Forhold peger hen paa, at det nugældende Mindstemaal for Rødspætten i Kattegat (25,6 cm. Totallængde) snarere er for lavt end for højt. — Naar der fra Fiskeres Side ofte rejses Krav om Nedsættelse af Mindstemaal for Rødspætten i Kattegat, er man da i Stand til at paavise, at saadanne Krav ikke er i Fiskernes egen Interesse, medens man uden en nærmere Undersøgelse af Bestanden og Fiskeriets Indflydelse paa denne vilde savne det nødvendige Grundlag for en Bedømmelse af Berettigelsen i Fiskernes Krav.

Af de indvundne Resultater vedrørende forskellige andre Fiskearter end Rødspætten skal anføres følgende:

Det er paavist, at Aalen hverken yngler i det ferske Vand eller i de grunde Farvande omkring Danmark, men derimod paa dybt Vand i de store Have. Den os nærmeste kendte Yngleplads for Aalen ligger i Atlanterhavet ud for Storbritanniens og Frankrigs Kyster, hvortil Blankaalen fra Danmark og Nabolandene utvivlsomt søger hen. Paa Grundlag af det ved Kommissionens Arbejde forøgede Kendskab, der er indvundet til Aalens Naturhistorie, er der i de senere Aar omplantet Millioner af unge Aal fra Englands Vestkyst til ferske Vande, navnlig i Tyskland, men ogsaa i Danmark, Sverige og Finland, ligesom man ogsaa herved er kommet paa det rene med, at Faren for Overfiskning af de Blankaal, der passere de danske Farvande, er yderst ringe.

Tidligere har man betragtet vore indre Farvandes Torskebestand som en uselvstændig lille Del af Nordsøens Torskebestand, men denne Opfattelse har ved de sidste Aars Undersøgelser vist sig at maatte ændres til, at vore indre Farvande (Bæltfarvandene, Østersøen etc.) har deres egen anselige Bestand af Torsk, der opvokser der og yngler der.

En anden Sag er det, at der i Vintertiden kommer Stimer af Torsk ind i vore indre Farvande fra Nordsøen eller Skagerak. Medens den førstnævnte Opfattelse af Torskebestanden i vore indre Farvande som en uselvstændig lille Del af Nordsøens Torskestamme naturligt maatte føre til, at man ikke interesserede sig for en Fredning af denne Bestand alene*), vil den sidstnævnte Opfattelse naturligt føre til, at man lægger langt større Vægt paa Fredningen.

Ved Mærkningsforsøg med Pighvarrer i Kattegat er det godtgjort, at Bestanden af denne Fiskeart angribes meget stærkt saavel ved det danske og svenske Snurrevaadsfiskeri som ved det tyske Trawlfiskeri. Det er saaledes utvivlsomt af Vigtighed at opnaa Sveriges og Tysklands Medvirkning til Fredning af denne Fiskeart i Kattegat.

Endelig skal bemærkes, at der for en vis Del af Undersøgelserne vedrørende Silden af det internationale Raad er udpeget et Medlem til at indsamle det fra de forskellige Lande indvundne Materiale og til at bearbejde dette. Et stort Materiale, indsamlet paa „Thor“s Togter, er af Kommissionen allerede indsendt til nærmere Undersøgelse.

Spørgsmaalet om internationale Regler for Udryddelse af Sæler er fra det internationale Raads Side afgjort ved en Indstilling gennem det kgl. danske Udenrigsministerium til Regeringerne af de til Østersøen, Kattegat og Skagerak grænsende Lande, gaaende ud paa, at Raadet anser Klagerne fra Fiskere i de nævnte Lande for berettigede, og at det derfor mener det særdeles ønskeligt, at Regeringerne for de paagældende Stater (Danmark, Tyskland, Norge, Rusland og Finland samt Sverige).

*) I Betænkningen afgiven af den af Landhugsministeriet nedsatte Kommission til Revision af Lovgivningen om Saltvandsfiskeriet, København 1903, foreslaas der saaledes intet Mindstemaal for Torsken, skønt Loven om Fiskeriet i Danmark — af 5. April 1888 — fastsætter et saadant.